

Ե

ԵԱՂՈՒՊ ԱՄԻՐԱ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ, ԱԿՆՅԻ. — Վաճառագետ (սպարկեանսպաշը) արքունի. 1751 ին, Նալեան Յակոբ պարք.ի օրով, իր Սողոմէ կնոջ հետ ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը. իր ընծայարեութիւնները պղնձէ յիշատակարանի մը վրայ մի առ մի նշանակուած են. (ԺՊԵ. հատ. Բ. էջ 78-79). Ետզուպ ամիրա՝ հայկական անունով Յակոբ Յովնանեան, իր ուխտը կատարելէ և Ս. Յարութեան տաճարին վերնատունը նորոգել տալէ յետոյ, Նալեան պարք.ի հետ կը վերադառնայ Պոլիս 1752 ին, և նոյն տարին Յուլիս 9 ին կը գլխատուի Սուլթան Մահմուտէն (Ազգայն. էջ 2979):

Ետզուպ ամիրա Ս. Յակոբի տաճարին Ս. Մակարի մատրան մէջ ունի հետևեալ յիշատակարանը.

«Ետզուպ ազոյ փրկչին ծառայ.

Շինեաց գտապտն սբ. Մակարոյ.

Լուսաւորչին և մասն է աստ.

Բարեխօսել նմին պատրաստ:

Յամի Տեառն 1751 և Հայոց թուին ՌԻՃ.ի պատրիարքութեան Յակոբայ):

Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին ոսկիէ կանթեղ մը յիշատակ դրած է և այս է յիշատակարանը.

«Յիշատակ է Ակնցի Յովհաննէսի որդի գերօրհնեալ մհտ. Ետզուպ Աղային Ս. Գերեզմանին Քրիստոսի մշտապառ կանթեղս»:

ԵԶԵԿԻԷԼ ՎՐԴ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ, ԶՄԻՒՆԻԱՅԻ. — Մբ. Ծ. 1834 ին, Զո. 1868 ին, ՏՅՊ. (1870-71), Տեսուչ Տպարանի (1872-76). աչքերու դարմանումի համար կ'ուղևորի Վիեննա (1876-96). յետոյ կարգաթող 1896 ին:

ԵԶԵԿԻԷԼ ՎՐԴ. ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ, ՎԱՆՅԻ. — Մբ. Ծ. 1864 ին, Զո. 1892 ին. հիւրընկալ (1894-95). Առ. Տիգրանակերտի (1895-